

Bugün Günlerden Şeyhmus

Today is Seyhmus

N. Yasemin YALIM^a, L. Selma KOŞAN^b

İki ay sonra bir sabah işe geldiğimde, müdürümüz Güzelbahçe semtindeki bir anaokulunda üç brusella vakası saptandığını, benim ilgilenmemi istediğini söyledi. Semtin adını duyunca birden içimi bir korku kapladı. Müslüm Bey'in yüzü gözümün önünde canlandı. Sonra kendime güldüm. Koskoca Güzelbahçe semtinde, semtin en iyi anaokulu İsmi Lazım Değil Peynir İmalathanesini nereden bulup ta oradan peynir alacaktı.

Ama içim rahat etmedi; anaokuluna gittim. Ve o da ne!

Benim iki ay önce sora sora zar zor bulduğum imalathaneyi anaokulu müdiresi hanım bulmuş. İhale bile yapmış. En düşük fiyatı verdiği için de peyniri Müslüm Bey'den almış. Başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Hemen işletmeye koştum, peynir numunesi aldım ve brusella testi için laboratuvara bıraktım. Üç gün dua ettim brucella çıkmasın diye, ama maalesef sonuçta brusella çıktı. Anaokulu mutfağından alınan peynir örneklerinin laboratuvar sonuçları da brusella diyordu.

Bir yandan Şeyhmus'un beni bu kez ikincilikten de beter duruma düşürdüğü için kıs kıs gülmesine mi kahrolayım? Yoksa şu anda üç, yarı kimbilir kaç brusellalı çocuğun vicdani sorumluluğu altında mı ezileyim? Gidip kendimi ihbar mı edeyim? Velhasıl bu deneyim bugün, artık meslekten emekli olma noktasına geldiğim şu anda bile beni düşündürüyor. Çocuklar okusun istemiştim. Umarım okumuşlardır. Çocuklar hasta olsun istememişim. Umarım iyileşmişlerdir. Biliyor musunuz ben iğneden çok korkarım. Herşey bir yana, bugün hâlâ bu olayı hatırlarken, o çocuklara yapıldığını düşündüğüm her iğneyi kendime yapılmış gibi hissediyorum; içimde bir yerler acıyor. Ben bir daha hiç peynir imalathanesi denetlemedim. Kapatılması gereken hiçbir imalathaneye de göz yummadım o günden sonra. Yeter mi?

Meslektaşlarım beni çok takdir ederler. Yeni gelen denetçilere, stajyerlere gösterdiğim ilgiyi, yetişmeleri için harcadığım emeği anlata anlata bitiremezler.

Denetime gittiğim imalathane sahipleri, işletmeciler, fabrika sahipleri danışmanlığımdan, denetim sırasındaki tavizsiz, ama olumlu tutumumdan övgüyle söz ederler.

Acaba bunlar kendini affetmem için yetmeli mi? Yine mi Şeyhmus'la yarışıyorum. Yine mi o hatasız, çalışkan, hırslı kızım ve yaşamda en küçük bir hata dahi yapma hakkını kendime tanımlıyorum. Neden başkaları affetse de kendimi affetmiyorum ve neden bu olayı başkalarına anlatmış olsam da hâlâ babama anlatmadım?

^aProf. Dr., Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Etik Anabilim Dalı ✉ yalimx001@yahoo.com

^bGıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Erzurum İl Müdürlüğü Gıda ve Yem Şubesi

Gönderim Tarihi: 23.07.2018 • Kabul Tarihi: 23.07.2018